

Lieta C-356/24**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu****Iesniegšanas datums:**

2024. gada 16. maijs

Iesniedzējtiesa:*Landesverwaltungsgericht Kärnten* (Austrija)**Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2024. gada 16. maijs

Prasītājs:

A.B.

Atbildētāja:*Kärntner Landesregierung*

[..]

Lieta Nr.: KLVwG-2548/10/2023**L Ē M U M S**

Landesverwaltungsgericht Kärnten [Karintijas federālās zemes Administratīvā tiesa] A.B., [..] Klāgenfurte pie Verterzē [*Klagenfurt am Wörthersee*], prasībā par *Kärntner Landesregierung* [Karintijas federālās zemes valdības] 2023. gada 20. septembra lēmumu, [..] ar kuru tika noraidīts 2022. gada 14. novembra pieteikums par līdzvērtīgu iepriekšējo nodarbinātības periodu vērā ņemšanu, saskaņā ar LESD 267. pantu iesniedz [..] Eiropas Savienības Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

1.

Vai Savienības tiesību normas, it īpaši LESD 45. pants un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 1. punkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram attiecīgie iepriekšējie nodarbinātības periodi citās Eiropas Savienības dalībvalstīs vairs netiek ņemti vērā, nosakot atsauces datumu ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī (turpmāk tekstā – “atsauces datums”),

jaierēdņa esošais tiesiskais stāvoklis atalgojuma ziņā tika iegūts, pamatojoties uz darba devēja diskrecionāru aktu (paaugstinājumu), nevis pamatojoties uz ierindošanu augstākā atalgojuma līmenī atbilstoši darba stāžam, un attiecīgais valsts tiesiskais regulējums paredz, ka atsaucē datumu pārskata tikai tad, ja esošo tiesisko stāvokli atalgojuma ziņā nosaka, pamatojoties uz atsaucē datumu?

2.

Vai Savienības tiesību normas, it īpaši Direktīvas 2000/78 1., 2. un 6. pants, lasot kopsakarā ar Hartas 21. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram attiecīgie iepriekšējie nodarbinātības periodi citās Eiropas Savienības dalībvalstīs vairs netiek ņemti vērā, nosakot atsaucē datumu, ja ierēdņa esošais tiesiskais stāvoklis atalgojuma ziņā tika iegūts, pamatojoties uz darba devēja diskrecionāru aktu (paaugstinājumu), nevis pamatojoties uz ierindošanu augstākā atalgojuma līmenī atbilstoši darba stāžam, un attiecīgais valsts tiesiskais regulējums paredz, ka atsaucē datumu pārskata tikai tad, ja esošo tiesisko stāvokli atalgojuma ziņā nosaka, pamatojoties uz atsaucē datumu, tomēr saskaņā ar attiecīgajām darba devēja vadlīnijām šis paaugstinājums principā ir paredzēts tikai pēc 19 un 25 gadiem (šos gadus aprēķina, balstoties uz atsaucē datumu) un tādēļ tas skar vecāka gadagājuma ierēdņus?

3.

Vai darba ņēmēju pārvietošanās brīvības principi, kas noteikti LESD 45. pantā, un Hartas 20. pants nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru līdzvērtīgas profesionālās darbības periodi tiek pilnībā ņemti vērā, nosakot atsaucē datumu, ja šī profesionālā darbība ir veikta ārpus Austrijas (EEZ līgumslēdzējas puses vai Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, valstī, kuras pilsoņiem ir tādas pašas tiesības strādāt profesijā kā Austrijas pilsoņiem, vai Eiropas Savienības iestādē vai citā starpvaldību organizācijā, kuras dalībvalsts ir Austrija), bet līdzvērtīgi profesionālās darbības periodi, strādājot privātajā sektorā Austrijā, netiek ņemti vērā?

A. Pamatlietas priekšmets un fakti:

Prasītājs, Austrijas pilsonis, dzimis 1968. gada xx.xx., 2005. gada 3. oktobrī sāka strādāt pašvaldības (Karintijas federālā zeme) Ceļu un tiltu būvniecības nodaļas "Tehniskajā dienestā" kā līgumdarbinieks (= privāto tiesību darba attiecības ar federālo zemi). Par atsaucē datumu tika noteikts 2001. gada 8. septembris.

Pirms sākt strādāt Karintijas federālajā zemē, prasītājs no 1987. gada 1. oktobra līdz 2003. gada 4. aprīlim, ieskaitot, bija uzkrājis iepriekšējus nodarbinātības periodus, strādājot pie privātiem darba devējiem Austrijā un citās Eiropas Savienības valstīs (Vācijā, Polijā, Ungārijā un Horvātijā). No 2003. gada 13. oktobra līdz 2005. gada 2. oktobrim viņš bija nodarbināts Karintijas federālajā zemē uz galveno darba līguma noteikumu apraksta pamata.

Prasītājam sākot darba tiesiskās attiecības ar Karintijas federālo zemi 2005. gada 3. oktobrī, tika noteikts atsaucē datums (saskaņā ar *K-LVVG 1994* 41. pantu). Nosakot šo atsaucē datumu, tika ņemts vērā laika periods no 18 gadu vecuma sasniegšanas līdz darba tiesisko attiecību sākumam, kopumā 4 gadu 0 mēnešu un 25 dienu apmērā. Šis laika periods aptver militārā dienesta laiku, nodarbinātības periodus Karintijas federālajā zemē uz galveno darba līguma noteikumu apraksta pamata, kā arī tajā ir ieskaitīts 1 gads un 6 mēneši. 1 gada un 6 mēnešu perioda ieskaitīšana ir paredzēta normatīvajos aktos kā maksimālais ieskaitīšanas periods, ja nodarbinātības periodiem privātās struktūrās nav nedz īpašas nozīmes darba Karintijas federālās zemes civildienestā kontekstā, nedz šo periodu ieskaitīšanu pamato sabiedrības intereses. Šis noteikums tika izmantots un 1 gads un 6 mēneši tika ieskaitīti, nosakot atsaucē datumu.

Ar 2010. gada 1. janvāri prasītājs tika iecelts par ierēdni (= publisko tiesību darba tiesiskās attiecības ar federālo zemi) štatu sarakstā ietvertā amata vietā B amatu grupas III līmeņa 7. darba algas pakāpē “ceļu uzturētāja” amatā. No šīs dienas, nosakot tiesisko stāvokli atalgojuma ziņā, noteicošais bija *Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994* [1994. gada Karintijas federālās zemes Civildienesta likums] (turpmāk tekstā – “*K-DRG*”). *K-DRG* 143. pantā ir noteikts, ka ierindošana augstākā atalgojuma līmenī notiek, ņemot vērā attiecīgo atsaucē datumu, ko nosaka saskaņā ar *K-DRG* 145. pantu.

Atsaucē datums (2001. gada 8. septembris), kas tika noteikts darba tiesisko attiecību ar Karintijas federālo zemi sākumā, tika pārņemts arī, sākoties civildienesta attiecībām.

Ierindošana nākamajā darba algas pakāpē tika akceptēta no 2011. gada 1. jūlija un, balstoties uz to, turpmākajos gados notika ierindošana nākamajos augstāka atalgojuma līmeņos.

2016. gada 1. janvārī prasītājs tika paaugstināts nākošajā līmenī (B/V/02), kā arī 2022. gada 1. janvārī – nākošajā VI līmenī (konkrēti – B/VI/01) “ceļu uzturētāja” amatā.

Pamatojoties uz spēkā esošo valsts tiesisko regulējumu (*K-DRG* 145. panta 11. punkts), ārvalstīs uzkrātos iepriekšējos nodarbinātības periodus, kas, stājoties darbā civildienestā, ir uzskatāmi par līdzvērtīgām darbībām, pilnā apmērā ņem vērā, nosakot atsaucē datumu.

Prasītājs ar 2022. gada 14. novembra pieteikumu lūdza ņemt vērā līdzvērtīgos iepriekšējos nodarbinātības periodus, kas uzkrāti Austrijā un citās Eiropas Savienības valstīs, kā arī pieprasīja samaksāt tā rezultātā radušos darba algas starpību.

Ar *Kärntner Landesregierung* (“atbildētāja”) 2023. gada 20. septembra lēmumu šis pieteikums saskaņā ar Likuma *LGBl.Nr. 82/2011 VI* panta 7. punktu tika noraidīts. Lēmums tika pamatots ar to, ka prasītājs no 2022. gada 1. janvāra ir saņēmis “ārpuskārtas paaugstinājumu” (pretēji ierindošanai augstākā

atalgojumalīmenī atbilstoši darba stāžam) VI līmenī. Tādēļ pozīciju atalgojuma skalā vairs nenosaka atsauces datums, jo juridiskais pamatojums, uz kuru ir balstīts akts par ierēdņa paaugstinājumu, ko iestāde pieņem, izmantojot savu diskrecionāro varu, ir *K-DRG 1994* 181.pantā ietvertais noteikums par ierindošanu augstākā atalgojuma līmenī, kas veido atkāpi no *K-DRG 143.* panta, un līdz ar to tas vairs nav atsauces datums.

VI panta 7. punkta pirmajā teikumā atsauces datuma pārskatīšana ir saistīta ar nosacījumu, ka “esošo pozīciju atalgojuma skalā nosaka atsauces datums”. Šis pārejas noteikums stājās spēkā 2012. gada 1. janvārī. *K-DRG 305.b* panta 2. punktā, kas stājās spēkā 2019. gada 21. decembrī, ir ietverta (gandrīz identiska) spēkā esoša tiesību norma.

Prasītājs par šo lēmumu ir cēlis prasību *Landesverwaltungsgericht Kärnten*. Viņš lūdz, aprēķinot atsauces datumu, ņemt vērā attiecīgos iepriekšējos nodarbinātības periodus, kurus viņš laikā no 1987. gada 1. oktobra līdz 2003. gada 4. aprīlim ir uzkrājis, strādājot Austrijā un citās Eiropas Savienības valstīs, un par atsauces datumu noteikt 1988. gada 5. jūliju.

Atbildētāja prasību 2023. gada 5. decembrī ir iesniegusi *Landesverwaltungsgericht Kärnten* izlemšanai un papildus norādījusi, ka, pamatojoties uz *Verfassungsgerichtshof* [Konstitucionālās tiesas] 2023. gada 4. oktobra spriedumu lietā Nr. G192/2023, ir apstiprināta *K-DRG 1994* 145. panta 11. un 12. punkta atbilstība Konstitūcijai.

B. Valsts tiesību normas

Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 [1994. gada Karintijas federālās zemes Civildienesta likums] – *K-DRG 1994*, *LGBl.Nr. 71/1994*, kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar *LGBl.Nr. 60/2019*

143. pants

Ierindošana augstākā atalgojuma līmenī

1. *Ierindošanu augstākā atalgojuma līmenī nosaka atkarībā no atsauces datuma. Ja šajā pantā nav noteikts citādi, tad vajadzīgais laikposms ierindošanai otrajā III līmeņa darba algas pakāpē ir pieci gadi un divi gadi citiem līmeņiem.*

2. *Ierindošana augstākā atalgojuma līmenī notiek 1. janvārī vai 1. jūlijā pēc divu vai piecu gadu perioda beigām (ierindošanas augstākā atalgojuma līmenī datums), ja šajā datumā tā nav atlikta vai aizkavēta. Divu vai piecu gadu periodu uzskata par sasniegtu šajā datumā arī tad, ja tas beidzas pirms attiecīgi sekojošā 31. marta vai 30. septembra beigām.*

[..]

Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 [1994. gada Karintijas federālās zemes Civildienesta likums] – K-DRG 1994, LGBl.Nr. 71/1994, kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar LGBl.Nr. 81/2021

145. pants

Atsauces datums ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī

1. Ievērojot 4.–8. punktā minētos ierobežojumus, atsauces datumu ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī aprēķina, skaitot laiku līdz darbā pieņemšanas dienai, kas ir visi laikposmi pēc tā gada 30. jūnija, kurā ir vai būtu pabeigti deviņi mācību gadi pēc uzņemšanas pirmajā mācību līmenī:

- 1) 2. punktā uzskaitītos laikposmus ņem vērā pilnā apmērā,
- 2) citus laikposmus:
 - a) kas atbilst 3. punkta kritērijiem, ņem vērā pilnā apmērā,
 - b) kas neatbilst 3. punkta kritērijiem:
 - aa) ņem vērā pilnā apmērā līdz 3 gadiem un
 - bb) ņem vērā kā pusi no tiem attiecībā uz papildu 3 gadiem.

[..]

11. 2. punktā un 1. punkta 2) apakšpunktā minētos periodus, kuru laikā veiktas profesionālās darbības, kas ir līdzvērtīgas tām darbībām, kuras veiktas, sākot strādāt civildienestā un nodrošina līdzvērtīgu profesionālo pieredzi, ieskaita pilnībā, ja šie periodi ārpus Austrijas ir uzkrāti:

1. Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu līgumslēdzējas puses vai Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, vai
2. valstī, kuras pilsoņiem ir tādas pašas tiesības strādāt profesijā kā Austrijas pilsoņiem, vai
3. Eiropas Savienības iestādē vai citā starpvaldību organizācijā, kuras dalībvalsts ir Austrija.

[..]

Kärntner Dienstrechtsgesetz 1994 [1994. gada Karintijas federālās zemes Civildienesta likums] – K-DRG 1994, LGBl.Nr. 71/1994, kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar LGBl.Nr. 60/2019

181. pants

Paaugstinājums

1. *Paaugstinājums ir valsts civildienesta ierēdņa iecelšana amatā nākamajā augstākā pakāpē savā amatu grupā.*

[..]

4. *Pēc paaugstinājuma ierēdņi augstākā atalgojuma līmenī ierindo tajā brīdī, kad viņš atbilstoši 3. punkta noteikumiem esošajā līmenī būtu izpildījis prasības, lai sasniegtu nākamo augstāko darba algas pakāpi jaunajā līmenī, bet ne vēlāk kā pēc diviem gadiem. Attiecīgā līmeņa augstākajā darba algas pakāpē pavadītais laiks nepārsniedz četrus gadus. Atkāpjoties no iepriekš minētā gadījumos, kad paaugstinājums nākošajā līmenī ir pakārtots obligātai prasībai atrasties divus gadus zemākā līmeņa augstākajā darba algas pakāpē, šī līmeņa augstākajā darba algas pakāpē pavadītais laiks nepārsniedz četrus gadus, ja tas ir lielāks par laiku, kas ir obligāti jāpavada šajā darba algas pakāpē. 143. un 144. pantu piemēro mutatis mutandis.*

[..]

Kärntner Dienstrechtsgesetz K-DRG 1994 [1994. gada Karintijas federālās zemes Civildienesta likums], LGBI.Nr. 71/1994, kurā pēdējie grozījumi izdarīti ar LGBI.Nr. 81/2021:

[..]

305.b pants

Dažu noteikumu darbības joma

[..]

2. *Atsauces datumu ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī un no tā izrietošo pozīciju atalgojuma skalā, pamatojoties uz šī likuma 143. un 145. pantu Likuma LGBI.Nr. 60/2019 redakcijā, iestāde bez liekas kavēšanās pārskata pati pēc savas iniciatīvas un tikai tajos gadījumos, ja esošā pozīcija atalgojuma skalā ir noteikta, pamatojoties uz atsauces datumu. [..]*

[..]

4. *Personām, kurām saskaņā ar 2. punkta noteikumiem nav jāpārskata atsauces datums ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī:*

- 1) *joprojām piemēro šī likuma 143. un 145. pantu redakcijā, kas bija spēkā 2003. gada 31. decembrī, ja viņu atsauces datums ir ticis noteikts, pamatojoties uz šī likuma 145. pantu redakcijā, kas bija spēkā 1995. gada 30. septembrī, tām turpina to piemērot redakcijā, kas bija spēkā 1995. gada 30. septembrī,*

[..]

20. Kärntner Dienstrechtsgesetz-Novelle [Karintijas federālās zemes Civildienesta likuma 20. grozījums], 17. Kärntner Landesvertragsbedienstetengesetz-Novelle [Karintijas federālās zemes Likuma par līgumdarbiniekiem 17. grozījums]; Kärntner Gemeindebedienstetengesetz [Karintijas federālās zemes Likums par pašvaldību darbiniekiem], Kärntner Stadtbeamtenengesetz 1993 [1993. gada Karintijas federālās zemes Likums par pilsētu ierēdniecību] un Kärntner Gemeindevertragsbedienstetengesetz [Karintijas federālās zemes Likums par pašvaldību līgumdarbiniekiem]; attiecīgi grozījums, LGBI. Nr. 82/2011

VI panta 7. punkts

1. Stājas spēkā:

[..]

7. Atsauces datumu ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī un no tā izrietošo pozīciju atalgojuma vai atlīdzības skalā, pamatojoties uz K-DRG 1994 143. un 145. pantu I panta redakcijā vai, pamatojoties uz K-LVVG 1994 41. un 42. pantu II panta redakcijā, pārskata tikai uz pieteikuma pamata un tikai gadījumos, ja esošā pozīcija atalgojuma skalā ir noteikta, pamatojoties uz atsauces datumu. [..]

Richtlinien für die Vorrückung, Zeitvorrückung und Beförderung der Beamten des Landes Kärnten [Karintijas federālās zemes vadlīnijas ierēdņu ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī, ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī atbilstoši darba stāžam un paaugstināšanai], Kärntner Landesregierung 1998. gada 20. oktobra lēmums, Nr. LAD-PW-22/1-98

[..]

IV

PAAUGSTINĀŠANA

Federālās zemes ierēdņu paaugstināšana amatā ir federālas zemes valdības kompetencē.

Amatā paaugstina tikai tos ierēdņus, kuri atbilst tālāk minētām prasībām un kuru darba sasniegumi un spējas, kā arī uzvedība darbā un ārpus tā pamato paaugstināšanu amatā, šajā sakarā ņem vērā attiecīgo štatu sarakstu un štatu sistematizācijas plānu.

a) Prasības saistībā ar laika kritēriju:

Amatu grupa	V līmenis	VI līmenis	VII līmenis	VIII līmenis
A	9 gadi	13 gadi	19 gadi	30 gadi
B	19 gadi	25 gadi	31 gads	

C	29 gadi		
---	---------	--	--

Šos gadus aprēķina, skaitot no atsaucēs datuma ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī.

[..]

C. Savienības tiesību normas

Regulas Nr. 492/2011 7. panta 1. punkts

“Darba ņēmējam, kas ir dalībvalsts valstspiederīgais, citā dalībvalstī valstspiederības dēļ nedrīkst piemērot citādus darba un nodarbinātības nosacījumus kā minētās valsts darba ņēmējiem, īpaši attiecībā uz atalgojumu, atlaišanu un bezdarba gadījumā – atjaunošanu darbā vai atkārtotu pieņemšanu darbā.”

Direktīvas 2000/78 1. pants

“Lai vienlīdzīgas attieksmes princips stātos spēkā dalībvalstīs, šīs direktīvas mērķis attiecībā uz nodarbinātību un profesiju ir noteikt sistēmu, lai apkarotu diskrimināciju reliģijas, uzskatu, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ.”

Direktīvas 2000/78 2. pants

“1. Šajā direktīvā “vienlīdzīgas attieksmes princips” nozīmē to, ka nav ne tiešas, ne netiešas diskriminācijas, kuras pamatā ir jebkurš 1. pantā minēts iemesls.

2. Šā panta 1. punktā:

- a) uzskata, ka tiešā diskriminācija notiek tad, ja salīdzināmā situācijā pret vienu personu izturas, ir izturējušies vai izturētos sliktāk nekā pret citu personu jebkura 1. punktā minēta iemesla dēļ;
- b) pieņem, ka netiešā diskriminācija notiek tad, ja acīmredzami neitrāla noteikuma, kritērija vai prakses dēļ personas, kuras atbalsta konkrētu reliģiju vai uzskatus, kurām ir konkrēta invaliditāte, konkrēts vecums vai konkrēta seksuālā orientācija, atrodas konkrētā nelabvēlīgā situācijā salīdzinājumā ar otru personu, ja vien:
 - i) šis noteikums, kritērijs vai prakse nav objektīvi attaisnota ar likumīgu mērķi un ja vien nav pienācīgi un vajadzīgi līdzekļi šā mērķa sasniegšanai [..]”

Direktīvas 2000/78 6. pants

“1. Neatkarīgi no 2. panta 2. punkta dalībvalstis var paredzēt, ka dažāda attieksme, kuras pamatā ir vecums, neveido diskrimināciju, ja attiecīgās valsts tiesību kontekstā tā ir objektīvi un saprātīgi attaisnota ar likumīgu mērķi, tostarp likumīgu nodarbinātības politiku, darba tirgu un profesionālās izglītības mērķiem, un ja šā mērķa sasniegšanas līdzekļi ir atbilstīgi un vajadzīgi.

[..]

2. Neatkarīgi no 2. panta 2. punkta dalībvalstis var paredzēt, ka vecuma noteikšana profesionālajām sociālā nodrošinājuma sistēmām, lai persona saņemtu pensiju vai invaliditātes pabalstu vai varētu pretendēt uz pensiju vai invaliditātes pabalstu, tostarp dažāda vecuma noteikšanu saskaņā ar šīm sistēmām darbiniekiem vai darbinieku grupām vai kategorijām un šādu sistēmu sakarā vecuma kritēriju izmantošana, lai faktiski aprēķinātu pabalstus, neveido diskrimināciju vecuma dēļ ar noteikumu, ka tā rezultātā nenotiek diskriminācija dzimuma dēļ.”

Valsts judikatūra attiecībā uz pirmo un otro prejudiciālo jautājumu

Atbilstoši *Verwaltungsgerichtshof* [Augstākās administratīvās tiesas] (turpmāk tekstā – “*VwGH*”) judikatūrai ierēdņa ārpuskārtas paaugstinājuma rezultātā viņa pozīcija atalgojuma skalā vairs nav atkarīga no atsaucē datuma, bet gan no iestādes diskrecionārās varas. Tas, ka, īstenojot diskrecionāro varu ārpuskārtas paaugstinājuma kontekstā, atsaucē datumam kā būtiskam elementam, pieņemot diskrecionāro lēmumu par klasifikāciju, varētu būt zināma nozīme, neko nemaina tāda paaugstinājuma gadījumā, kas piešķirts, īstenojot diskrecionāro varu. Turklāt no LESD 45. pantā paredzētajām darba ņēmēju brīvas pārvietošanās tiesībām un diskriminācijas aizlieguma, kas noteikts Direktīvas 2000/78 1. un 2. pantā un Regulas (EEK) Nr. 1612/68 7. pantā, nevar izrietēt efektīvs princips, kas paredz, ka iestādes kompetencē esoši amatā iecelšanas akti būtu uzskatāmi par tādiem, kas ir spēkā no citiem (ierēdņim optimāliem) datumiem (*VwGH*, 2021. gada 13. aprīlis, Ro 2020/12/0001).

Turklāt *VwGH* norāda, ka lēmums par paaugstinājumu principā ir iestādes diskrecionārā varā, kas nav pārbaudāma, un tai turklāt nav saistošas arī “paaugstinājuma vadlīnijas”, kas pēc savas būtības ir tikai paaugstinājumu prakses orientieris (*VwGH*, 2017. gada 21. februāris, Ro 2016/12/0019).

Valsts judikatūra attiecībā uz trešo prejudiciālo jautājumu

Sakarā ar bažām par objektīvu pamatojumu tiesiskam regulējumam, kas ietverts 1994. gada Karintijas federālās zemes Likumā par līgumdarbiniekiem (*K-LVBG* 1994 41. panta 12. punkts) un ir gandrīz identisks [*K-JDRG* 145. panta 11. punkta tiesiskajam regulējumam, *Oberster Gerichtshof in Arbeits- und Sozialrechtsachen* [Augstākā darba un sociālo lietu tiesa] (turpmāk tekstā – “*OGH*”) lietā, kuru tā izskata, ar 2023. gada 29. marta lēmumu Nr. 8 ObA 82/22z ir vērsusies *Verfassungsgerichtshof* [Konstitucionālajā tiesā] (turpmāk tekstā –

“*VfGH*”) ar pieteikumu atcelt *K-LVBG*41. panta noteikumu vai daļu no šīs normas kā neatbilstošu Konstitūcijai. Tas tika pamatots ar šaubām par konstitucionālās tiesībās prasīto objektivitāti saistībā ar atšķirīgu attieksmi pret iepriekšējiem nodarbinātības periodiem, kas uzkrāti Austrijā un ārvalstīs. “Pielāgojoties” Savienības tiesību prasībām, no judikatūras attiecībā uz tiesībām brīvi pārvietoties un no Savienības tiesību perspektīvas par apšaubāmu tika uzskatīts arī iepriekšējo nodarbinātības periodu “ārpus Austrijas” saistošais faktors un līdz ar to šī labvēlīgā tiesiskā regulējuma nepiemērošana iepriekšējiem nodarbinātības periodiem, kas uzkrāti Austrijā. Vēl arī tika norādīts, ka uz transponēšanu attiecas arī Hartas 20. pantā noteiktā vienlīdzības principa objektivitātes prasība.

VfGH 2023. gada 4. oktobra spriedumā Nr. G 192/2023 norāda, ka šīs nošķiršanas sakarā tai nav šaubu par vienlīdzības tiesību prasībām saskaņā ar vienlīdzības principu, kas paredzēts *B-VG* [Federālā Konstitucionālā likuma] 7. pantā un *StGG* [Austrijas Pamatlikuma] 2. pantā. Attiecībā uz Hartas 20. pantu tā norāda, ka *K-LVBG* 1994 41. panta 12. punkts tika pieņemts valsts likumdevēja kompetences ietvaros un tādēļ *VfGH* šie noteikumi ir jāvērtē pašai, ņemot vērā vienlīdzības principa kritēriju, kas paredzēts *StGG* 2. pantā un attiecīgi *B-VG* 7. pantā. *OGH* prasības tika noraidītas.

D. Iemesli, uz kuru pamata pastāv šaubas par valsts tiesību normām:

Landesverwaltungsgericht Kärnten ir tiesa LESD 267. panta izpratnē. *Landesverwaltungsgericht* lēmums ir atkarīgs no atbildēm uz šajā lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu formulētajiem jautājumiem par Savienības tiesību interpretāciju, kas sīkāk aplūkoti turpmāk. Savienības tiesību pareiza piemērošana arī nešķiet tik acīmredzama, lai nerastos pamatotas šaubas, tādēļ bija jāiesniedz lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu.

Par pirmo un otro prejudiciālo jautājumu (Likuma *LGBI*. Nr. 82/2011 VI panta 7. punkts / *K- DRG* 1994 305.b pants)

Tiesa ir nospriedusi, ka līdzvērtīgi iepriekšējie nodarbinātības periodi vienmēr ir pilnībā jāieskaita pastāvošās darba tiesiskajās attiecībās, ja šāda iepriekšējo nodarbinātības periodu ņemšana vērā ir paredzēta (Lieta C-703/17, ECLI:EU:C:2019:850).

Izskatāmajā lietā līdzvērtīgu ārvalstīs uzkrāto iepriekšējo nodarbinātības periodu vērā ņemšana, aprēķinot atsaucē datumu, ir paredzēta likumā (*K-DRG* 145. panta 11. punkts). Tāpēc līdzvērtīgi ārvalstīs uzkrātie iepriekšējie nodarbinātības periodi ir jāņem vērā, nosakot atsaucē datumu.

Turpretim *K-DRG* 1994 305.b panta 2. punktā (kā arī Likuma *LGBI*. Nr. 82/2011 VI panta 7. punktā) ir noteikts, ka atsaucē datumu ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī un no tā izrietošo tiesisko stāvokli atalgojuma ziņā, pamatojoties uz šī likuma 143. un 145. pantu Likuma *LGBI*. Nr. 60/2019

redakcijā, iestāde bez liekas kavēšanās pārskata pati pēc savas iniciatīvas un tikai tajos gadījumos, ja esošā pozīcija atalgojuma skalā ir noteikta, pamatojoties uz atsaucē datumu.

K-DRG 1994 305.b panta 4. punkta 1) apakšpunktā ir noteikts, ka personām, kurām saskaņā ar 2. punkta noteikumiem nav jāpārskata atsaucē datums ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī, šī likuma 143. un 145. pantu joprojām piemēro redakcijā, kas bija spēkā 2003. gada 31. decembrī.

Tātad, no *K-DRG* 1994 305.b panta 2. punkta noteikuma (kā arī Likuma *LGBl.* Nr. 82/2011 VI panta 7. punkta) izriet, ka ierēdņi nevar iesniegt pieteikumu pārskatīt atsaucē datumu, ja viņi profesionālajā karjerā ir tikuši paaugstināti.

Izskatāmajā lietā ir šaubas par to, vai *K-DRG* 305.b panta 2. punkta noteikums nepieļauj attiecīgo iepriekšējo nodarbinātības periodu ieskaitīšanu. Tā tas ir tāpēc, ka tad, ja attiecīgie iepriekšējie nodarbinātības periodi netiek ņemti vērā, ir ierobežots ieskaitāmo iepriekšējo nodarbinātības periodu apjoms pie pašreizējā darba devēja. Attiecīgais noteikums paredz šo ierobežojumu attiecīgo iepriekšējo nodarbinātības periodu ieskaitīšanai vai attiecīgi neieskaitīšanai un vairs neļauj pārskatīt atsaucē datumu.

Tā kā paaugstinājuma rezultātā prasītājs tiek pārcelts uz jaunu atalgojuma un ierindošanas augstākā atalgojuma līmenī sistēmu, attiecīgais noteikums nedod viņam iespēju pārrēķināt atsaucē datumu, ņemot vērā attiecīgos ārvalstīs uzkrātos iepriekšējos nodarbinātības periodus. Ar *K-DRG* 1994 305.b panta 2. punkta noteikumu tas viņam jau *a priori* ir liegts. Viņš ir pilnībā izslēgts no sistēmas, kas ļauj pārskatīt vai koriģēt atsaucē datumu.

[Iesniedzēj]tiesas ieskatā LESD 45. pantam un Regulas (ES) Nr. 492/2011 7. panta 1. punktam neatbilst tāds tiesiskais regulējums, kas nosaka, ka, aprēķinot atalgojumu noteicošo izdienas stāžu, netiek ieskaitīti attiecīgie ārvalstīs uzkrātie iepriekšējie nodarbinātības periodi, kas līdz šim nav tikuši ņemti vērā, un tādējādi atalgojumu noteicošo izdienas stāžu vairs nevar (no jauna) noteikt, lai gan principā šo nodarbinātības periodu ieskaitīšana ir paredzēta tiesību aktos.

Tā kā diskrecionāra akta par paaugstinājumu gadījumā ir jābūt izpildītām laika kritērija prasībām vai jābūt sasniegtam noteiktam valsts dienestā nostrādātu gadu skaitam (konkrētajā gadījumā – 19 vai attiecīgi 25 gadi saskaņā ar Karintijas federālās zemes vadlīnijām ierēdņu ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī, ierindošanai augstākā atalgojuma līmenī atbilstoši darba stāžam un paaugstināšanai), ko turklāt aprēķina, skaitot no atsaucē datuma, attiecīgais normatīvais regulējums, atbilstoši kuram paaugstinājuma gadījumā atsaucē datumu vairs nav paredzēts pārskatīt, skar vecāka gadagājuma darbiniekus. Pārcelšana citā līmenī notiek, ņemot vērā atsaucē datumu.

Tādēļ [iesniedzēj]tiesai rodas vēl arī jautājums par to, vai pozīcijas atalgojuma skalā pārskatīšana, neņemot vērā attiecīgos iepriekšējos nodarbinātības periodus un nepastāvot iespējai veikt pārrēķinu, ir diskriminācija un šajā kontekstā tā ir

jāuzskata par neatbilstošu Savienības tiesībām. Tā kā paaugstināšana amatā ir balstīta uz noteiktu valsts dienestā nostrādātu gadu skaitu un tādējādi ietekmē vecāka gadagājuma ierēdņus, kuri atrodas sistēmā, kurā nav iespējams ņemt vērā attiecīgos iepriekšējos nodarbinātības periodus vai koriģēt atsaucē datumu, tā varētu būt netieša diskriminācija vecuma dēļ.

Par trešo prejudiciālo jautājumu (*K-DRG* 1994 145. panta 11. punkts)

Tiesa 2019. gada 8. maija spriedumā lietā C-24/17 (ECLI:EU:C:2019:373) ir secinājusi, ka laika ierobežojuma noteikšana attiecīgo privātajā sektorā uzkrāto iepriekšējo nodarbinātības periodu ņemšanai vērā nav saderīga ar darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, ko paredz LESD 45. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 1. punkts. Tiesa ar 2019. gada 10. oktobra spriedumu lietā C-703/17 (ECLI:EU:C:2019:850) un 2020. gada 23. aprīļa spriedumu lietā C-710/18 (ECLI:EU:C:2020:299) ir precizējusi savu judikatūru tādējādi, ka, lai nodrošinātu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, Savienības tiesības prasa ņemt vērā identisku vai līdzvērtīgu iepriekšējo pieredzi, savukārt tas tā nav vienkārši noderīgas iepriekšējās pieredzes gadījumā.

Karintijas federālās zemes likumdevējs šo judikatūru attiecībā uz darba ņēmēju pārvietošanās brīvības ierobežojumu ir izmantojis, lai *K-DRG* ar *LGBI* Nr. 81/2021 145. pantā grozītu noteikumus par atsaucē datuma aprēķināšanu (skat. likuma grozījumu skaidrojumu Zl. 01-VD-LG-370/2020-320). Šis normatīvais regulējums ir stājies spēkā no 2021. gada 1. decembra.

Līdzvērtīgas profesionālās darbības periodus tagad ieskaita pilnībā, ja šī profesionālā darbība ir veikta ārpus Austrijas (EEZ līgumslēdzējas puses vai ES dalībvalsts teritorijā, valstī, kuras pilsoņiem ir tādas pašas tiesības strādāt profesijā kā Austrijas pilsoņiem, vai Eiropas Savienības iestādē vai citā starpvaldību organizācijā, kuras dalībvalsts ir Austrija), savukārt līdzvērtīgas profesionālās darbības privātajā sektorā, kas veiktas Austrijā, netiek ieskaitītas. Austrijā veiktās profesionālās darbības neieskaitīšana tiek pamatota ar to, ka uz šīm darbībām neattiecas Savienības tiesību aktu noteikumi par brīvu pārvietošanos.

Konkrētā tiesiskā situācija ietilpst Savienības tiesību piemērošanas jomā, jo attiecīgo valsts tiesisko regulējumu (*K-DRG* 145. panta 11. punkts) federālās zemes likumdevējs ir transponējis, lai ievērotu darba ņēmēju pārvietošanās brīvību, ko paredz LESD 45. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) 7. panta 1. punkts, kā arī pamatojoties uz iepriekš minēto Tiesas judikatūru.

Jautājums skar Savienības tiesību interpretāciju, jo piemērojamās valsts tiesību normas ir noteikumi, ar kuriem tiek transponēti Savienības tiesību akti. Tādēļ izskatāmā lieta saskaņā ar Hartas 51. panta 1. punktu attiecas uz Savienības tiesību aktu īstenošanu, un Savienības tiesību transponēšanas vai attiecīgi likumdevēja ar

K-DRG 145. panta 11. punktu īstenotās “pielāgošanas” Savienības tiesībām dēļ tā skar Hartas 20. pantu. Dalībvalstīm Harta ir saistoša, ja tās īsteno Savienības sekundārās tiesības.

Iepriekšējo nodarbinātības periodu “ārpus Austrijas” saistošo faktoru un līdz ar to šī labvēlīgā tiesiskā regulējuma nepiemērošanu iepriekšējiem nodarbinātības periodiem Austrijā, lai izpildītu Savienības tiesību prasības, kas izriet no judikatūras attiecībā uz tiesībām brīvi pārvietoties, [iesniedzēj]tiesas ieskatā nevar pamatot ar Savienības tiesībās noteikto transponēšanas pienākumu (skat. Tiesa, C-290/94, 29. punkts [ECLI:EU:C:1996:265]). Tieši uz transponēšanu attiecas arī Hartas 20. pantā ietvertā vienlīdzības principa objektivitātes prasība un Tiesas ieskatā Hartas 20. pants nepieļauj šādu transponēšanu.

[..]

DARBBA VERSIJA